

VRIJE UNIVERSITEIT AMSTERDAM

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2018/14/805

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van de heer [naam], student Informatie, Multimedia en Management, studentnummer [studentnummer], appellant, gericht tegen het besluit van de Examencommissie NSM-IS, verweerster, om appellant een sanctie op te leggen vanwege plagiaat bij twee opdrachten van het vak Inleiding tot Programmeren.

I. Loop van het geding

Appellant heeft op 14 maart 2018 beroep ingesteld tegen de beslissing van de examiner dr. M.P.H. Huntjens d.d. 23 januari 2018 om twee gemaakte modules niet te laten meetellen vanwege plagiaat. Het beroepschrift is tijdig ontvangen. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 16 maart 2018 is namens het College van beroep voor de examens (hierna: College) aan de Examencommissie medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat de Examencommissie in overleg met appellant en de examiner nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. De Examencommissie heeft appellant hiertoe tijdig uitgenodigd. Een minnelijke schikking is echter niet tot stand gekomen.

De Examencommissie heeft op 3 april 2018 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 31 mei 2018.

Appellant is in persoon verschenen. Verweerster werd vertegenwoordigd door de heer O.W. Schrofer en mevrouw drs. P.S. Kuiper, respectievelijk secretaris Examencommissie Information Sciences en lid van de facultaire Examencommissie NSM-IS, en ambtelijk secretaris van de facultaire Examencommissie NSM-IS. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellant heeft het vak Inleiding tot Programmeren (Python) gevolgd. Voor het vak moeten zes opdrachten ingeleverd worden. De laatste vier opdrachten tellen mee voor het eindcijfer. De vierde opdracht die appellant heeft ingeleverd, toonde sterke overeenkomsten met resultaten van een student die de opdracht in een eerder studiejaar had ingediend. De vierde opdracht van appellant was eerder door een student-assistent als voldoende beoordeeld. De vijfde opdracht vertoonde eveneens te veel overeenkomsten met de opdracht van een andere student. Als gevolg daarvan is appellant van fraude beschuldigd. Op 26 maart 2018 heeft de Examencommissie besloten appellant een officiële waarschuwing te geven en voor de betreffende modules het cijfer 1 te registreren. Het beroep van appellant is tevens tegen dit besluit gericht.

Appellant wijst erop dat de opdrachten jaar na jaar gelijk zijn en dat ook studenten van andere faculteiten dezelfde opdrachten krijgen. De kans op overlap is daardoor groot. Codes zijn daardoor mogelijk vergelijkbaar. Appellant vreest door de aan hem opgelegde sanctie niet tijdig te kunnen voldoen aan de BSA-norm.

Verweerster zet uiteen dat bij twee van de zes opdrachten die horen tot het vak Inleiding tot Programmeren, bij appellant fraude is geconstateerd. Bij de vierde opdracht ging het om een overlap van 77% en bij de vijfde opdracht om een overlap van 90%. De codes die appellant heeft gebruikt, zijn naast de codes in de opdrachten van de andere studenten gelegd waarmee de overlap groot was. De conclusie kan niet anders zijn dan dat appellant plagiaat heeft gepleegd. Als sanctie kent verweerster appellant het cijfer 1 aan beide opdrachten toe. De mogelijkheid om deel te nemen aan de zogeheten bezemgroep, waardoor appellant alsnog aan de eisen van het practicum had kunnen voldoen, wordt hem evenmin toegestaan, omdat dat alleen is toegestaan als niet meer dan één opdracht onvoldoende was en het gemiddelde over de zes modules een voldoende is.

III. Standpunten van partijen

Appellant merkt op dat bij de vijfde opdracht sprake was van 90% overlap. Dat is naar zijn mening een gevolg van het feit dat eenzelfde opdracht is gegeven, niet alleen aan studenten van de Faculteit der Bètawetenschappen, maar ook aan studenten van andere faculteiten.

Appellant klaagt dat hij geen waarschuwing heeft gekregen bij de vierde opdracht. Daarom ging hij ervan uit dat hij het vak zonder problemen kon afronden. Pas bij de inzage van zijn resultaten bleek dat appellant niet voor alle opdrachten een beoordeling zou ontvangen, omdat er bij twee opdrachten een sterke overeenkomst met opdrachten van andere studenten was geconstateerd. Eerder had appellant van de student-assistent begrepen dat hij een voldoende voor de opdrachten had gekregen.

Verweerster zet uiteen dat de opdrachten op verschillende manieren kunnen worden gedaan. Van elke student wordt een eigen oplossing verwacht. Dat blijkt bijvoorbeeld uit het commentaar van de student in de teksten bij de opdrachten, de elementen die hij toevoegt en de wijze van presentatie. Verweerster beaamt dat er op conceptueel niveau altijd een zekere mate van overlap is in de opdrachten die de studenten inleveren. Een overlap van meer dan 60% is echter verdacht.

De door de studenten ingeleverde opdrachten worden ingevoerd in een plagiaatscanner die specifiek voor dit soort opdrachten is ontwikkeld. Als uit de scan een te grote overlap blijkt, geeft dat aanleiding tot nadere inspectie van het ingeleverde werk. De examiner meldt dit altijd bij verweerster. Bij de eerste vier opdrachten van de zes wordt de student gewaarschuwd dat plagiaat niet wordt geaccepteerd. Dit leidt tot sancties als er bij één van de volgende twee opdrachten of bij beide volgende opdrachten sprake is van een te grote mate van overlap, die als fraude wordt aangemerkt.

Voordat een sanctie wordt opgelegd, krijgt de student de gelegenheid zijn visie te geven. In vrijwel alle gevallen geeft de student toe met een ander te hebben samengewerkt. Dat is op conceptueel niveau toegestaan. Als het op uitwerking en details aankomt, is samenwerking echter niet meer toegestaan. In het eerste college wordt nadrukkelijk aandacht besteed aan welke vormen van samenwerking zijn toegestaan en welke niet.

De vierde door appellant ingeleverde opdracht had een overlap van 77% met het werk van een student die twee jaar geleden de opdracht had gemaakt. De vijfde opdracht had een overlap van 90% met het werk van een student uit hetzelfde studiejaar. Verweerster heeft daaruit geconcludeerd dat appellant plagiaat had gepleegd bij de opdrachten 4 en 5.

Verweerster zet uiteen dat studenten die fraude hebben gepleegd, geen eindbeoordeling voor het vak krijgen. Studenten krijgen een voorlopig cijfer voor de opgaven. Deze cijfers worden niet op VUnet gepubliceerd.

IV. Overwegingen van het College

In artikel 23 derde lid van de Regels en Richtlijnen, zoals vastgesteld door verweerster, is plagiaat gedefinieerd als 'het letterlijk overnemen van (delen van) andermans werk zonder bronvermelding en presenteren als eigen werk.' 'Plagiaat wordt aangemerkt als fraude.' In het vierde lid is bepaald: 'Het opnemen in een werkstuk van een bestand, al dan niet in bewerkte vorm... zonder vermelding van de

auteur en vindplaats van het bestand, dan wel, indien er geen auteur te identificeren is, zonder vermelding van de vindplaats van het bestand wordt eveneens als fraude aangemerkt.'

Alle studenten worden geacht kennis te nemen van de regelgeving van de VU die betrekking heeft op het onderwijs en de voorzieningen. Daartoe behoren in elk geval het Studentenstatuut, de Onderwijs- en Examenregeling van de opleiding en de Regels en Richtlijnen van de examencommissie. Naar de regelingen wordt verwezen in het Studentenstatuut, maar ook in het onderwijs wordt aandacht aan onderwerpen als fraude en plagiaat gegeven. Alvorens zich in te kunnen schrijven, dienen studenten aan te geven bekend te zijn met het Studentenstatuut.

Bij twee van de opdrachten die appelland heeft ingediend, is sprake van een zeer hoge mate van overlap. Doet zich één geval van extreme overlap voor, dan is toeval niet uit te sluiten. Bij twee gevallen is toeval niet waarschijnlijk meer. Daarmee acht het College plagiaat in voldoende mate aangetoond.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 19 juni 2018, door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, voorzitter, dr. A.J.M. Ligtenberg, mevrouw drs. T. Mekking, mevrouw I. Messoussi, prof. dr. H.A. Verhoef, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

w.g.

mr. dr. A.J.G.M. van Montfort,
voorzitter

w.g.

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 46,-.